

GEETA ER EN HELLIG SKRIFT FOR HELE MENNESKEHETEN

Shri Maharshi Ved Vyas – Shri Krishn Era

Før Maharshi Ved Vyas kom, var ingen tekst om noen pedagogisk disiplin tilgjengelig i tekstform. Han distanserte seg fra denne tradisjonen med muntlig overlevering av visdomsord og kunnskap, og samlet tidligere fysisk og åndelig kunnskap i tekstform fra de fire vedaer, Brahmasutra, Mahabharat, Bhagwad og Geeta og proklamerte at: "Gopal Krishn har fortettet konklusjonene i alle upanishadene i Geeta for å sette menneskeheten i stand til å lindre sorganfall." Kjernen i alle vedaer og essensen i alle upanishadene er Geeta, som ble trukket fram i lyset av Krishn som sørget for å gi en forvirret menneskehet en begrunnet doktrine og en framgangsmåte for å fatte Det øverste vesen. Dette har utstyrt menneskeheten med de ultimate fredsmidler. Ut fra alle sine arbeider øremerket vismannen Geeta som kunnskapsverket og forklare at Geeta kan benyttes som den bevegende filosofi bak alle livets aktiviteter. Når vi har fått denne avhandlingen som ble ytret av Krishn selv, hvorfor skal vi behøve andre skrifter?

Essensen i Geeta er klargjort i verset:

एकं शास्त्रं देवकी पुत्र गीतम् , एको देवो देवकी पुत्र एव ।
एको मन्त्रस्तव्य नामानि यानि, कर्माप्येको तस्य देवस्य सेवा ॥

Dette betyr at det bare finnes én hellig skrift som er fortalt oss av Herren Krishn, Devakis sønn. Det finnes bare én åndelig entitet som det er verdt å strebe etter, og sannheten som er spesifisert i denne kommentaren, er – sjelen. Det finnes ikke noe annet udødelig enn sjelen. Hvilken sang tilrådes av vismannen i Geeta? Om! Arjun, Om er navnet på det evige åndelige vesen. Syng Om og mediter ut fra meg. Det finnes bare én karma – å tjene det åndelige vesen beskrevet i Geeta. Sett ham i ditt hjerte med ærbødighet. Derfor har Geeta forblitt din egen skrift.

Krishn er budbringeren for de hellige vismenn som har beskrevet den hellige skaperen som den universelle sannhet i tusenvis av år. Mange vismenn har sagt at man kan uttrykke deres legemlige og evige ønsker fra guddommen, få ærefrykt for guddommen og ikke tro på andre guder – noe som allerede er proklamert av mange vismenn, men bare Geeta viser klart veien til åndelighet og innser hvor lang veien er til å nå den – og henviser til "Yatharth Geeta". Geeta gir ikke bare åndelig fred, den gjør det også lettere å få varig og evig lindring. For å fatte dette, les den universelt bifalte kommentaren – "Yatharth Geeta".

Selv om Geeta er universelt bifalt, har den ikke klart å ta plassen til doktriner eller litteratur i noen religion eller sekt fordi religiøse sekter alltid er knyttet til en eller annen maksime eller forordning. Geeta som er utgitt i India, er den universelle visdoms arv. Geeta er Indias, det åndelige landets, eteriske arv. Dermed bør den behandles som nasjonallitteratur – og anstrengelser bør gjøres for å fjerne fra menneskeheten tradisjoner som knytter seg til klassediskriminering, konflikter og krangel – og bringe fred.

GUDDOMMELIGE BUDSKAP FORKYNT AV DE HELLIGE HELGENER SIDEN DE ELDSTE TIDER, NEVNT I KRONOLOGISK REKKEFØLGE.

Swami Shri Adgadanandaji har lagd en plakett med disse sitatene ved inngangen til sin bolig på den lykkebringende dag Ganga Dashehara (1993) i Shri Paramhans Ashram Jagatanand, Village & P.O. Bareini, Kachhava, Dist. Mirzapur (U.P.)

- **Shree vediske helgener (urtid – Narayan Sukta)**
Det øverste vesen som er virksom i alle ting, er ikke annet enn sannheten. Den eneste måten å nå Nirvana på, er å forstå det.
- **Bhagwan Shree Ram (Treta: Mange millioner år siden – Ramayan)**
Den som søker velsignelse uten å be til Det øverste vesen, er en ignorant.
- **Yogeshwar Shree Krishn (5200 år siden – Geeta)**
Gud er den eneste sannhet. Å oppnå guddommelighet er bare mulig gjennom meditasjon. Å be til guddommens idoler er det bare de åndssvake som gjør.
- **Helgenen Moosa (3000 år siden – jødedommen)**
Da du tilbakekalte din tiltro til Gud og skapte idoler, ble han ulykkelig. Begynn å be til ham.
- **Helgenen Zarathustra (2700 år siden – zoroaster-religionen)**
Mediter omkring Ahurmazd for å utslette ondskaper som bor i ditt hjerte og som er roten til alle sorgene.
- **Mahavir Swami (2600 år siden – Jainskriftene)**
Sjelen er sannheten. Ved å gjennomføre strenge botsøvelser kan det læres i selve denne fødselen.

- **Gautam Buddha (2500 år siden – Mahaparinirvan Sutta)**
Jeg har nådd dette sublime ultimate stadium som de tidligere helgener nådde. Dette er Nirvana.
- **Jesus Kristus (2000 år siden – kristendommen)**
Guddommelighet kan bare nås ved bønn. Kom til meg. Først da kan dere kalles Guds barn.
- **Hajrat Mohammed Saheb (1400 år siden – Islam)**
"La Ill – Allah Muhammad – ur Rasul – Allah". Ingen er bøønner verdig utenom den altgjennomtrengende Gud. Mohammed og de andre er hellige helgener.
- **Aadi Shankaracharya (1200 år siden)**
Jordelivet er fåfengt. Det eneste sanne vesen er Skaperens navn.
- **Helgenen Kabir (600 år siden)**
Navnet Ram er det ultimate, alt annet er nytteløst. Begynnelsen, midten og slutten er ingenting annet enn Rams sang. Syng navnet Ram som bare er underbevissthet.
- **Guru Nanak (500 år siden)**
"Ek Omkar Satguru Prasadi". Bare en Omkar er sant vesen, men det er en gunst fra den hellige lærer.
- **Swami Dayanand Saraswati (200 år siden)**
Be bare til den evigvarende, udødelige Gud. Kardinalnavnet til denne allmektige er Om.
- **Swami Shri Parmanandji (1912 – 1969)**
Når den allmektige skjenker menneskekjærlighet, blir fiender venner og motsetninger blir hell. Guden er allestedsnærværende.

TILEGNET

med dyp ærbødighet

det hellige minnet

om

den udødelige, velsignede, øverste yogi

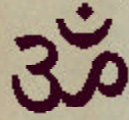
og den mest opphøyde

SHREE SWAMI PARMANAND JI

Av

Shree Paramhans Ashram Ansuiya

(Chitrakoot)

GURU VANDANA (SALUTATIONS TO THE GURU)

॥ Om Shree Sadguru Dev Bhagwan Ki Jai ॥

Jai Sadgurudevam, Paramaanandam,
amar shariram avikari |
Nigurna nirmulam, dhaari sthulam,
kaatan shulam bhavbhaari ||

surat nij soham, kalimal khoham,
janman mohan chhavidhaari |
Amraapur vaasi, sab sukh raashi,
sadaa ekraasi nirvikaari ||

Anubhav gambhira, mati ke dhira,
alakh fakira avtaari |
Yogi advaishta, trikaal drashta,
keval pad anandkaari ||

Chitrakutahi aayo, advait lakhaayo,
anusuia asan maari |
Sri paramhans svami, antaryaami,
hain badnaami sansaari ||

Hansan hitkaari, jad pagudhaari,
garva prahaari upkaari |
Sat-panth chalaayo, bharam mitaayo,
rup lakhaayo kartaari ||

Yeh shishya hai tero, karat nihoro,
mo par hero prandhaari |
Jai Sadguru bhari ||

VANDANA

Bhavsagar-taran karan he,
ravinandan-bandhan-khandan he
sharnagat kinkar bhit mane,
gurudev daya kar din jane

Hridi-kandar-tamas-bhaskar he,
tum vishnu prajapati shankar he
parbrahma paratpar ved bhane,
gurudev daya kar din jane

man-vaaran-kaaran ankush he,
nar tran kare hari chakshush he
gun-gaan-paayaan devgane,
gurudev daya kar din jane

kul-kundalini tum bhanjak he,
hridi-granth vidaaran kaaran he
mahima tav gochar shuddha mane,
gurudev daya kar din jane

abhiman-praabhav-vimardak he,
ati hin jane tum rakshak he
man-kampit-vanchit-bhakti-ghane,
gurudev daya kar din jane

Ripusudan mangalnayak he,
sukh-shanti-varaabhai daayak he
bhay-taap hare tav naam gune,
gurudev daya kar din jane ||

Tav naam sada sukh-saadhak he,
patitaadham-maanav paavak he
mam maanas chanchal raatri dine,
gurudev daya kar din jane

Jai sadguru! Ishvar Praapak he!
Bhavrog-vikaar vinaashak he |
man lin rahe tav shri charne,
Gurudev daya kar din jane

|| Om Shree Sadguru Dev Bhagwan Ki Jai ||

ENSARTEDE DHARM-PRINSIPPER

1. ALLE, GUDS BARN:

"Den uødødelige sjel i legmet er en del av meg, og det er Han som skaper de fem sanser og den sjette som har tilhold i naturen."

15/7

Alle mennesker er Guds barn.

2. HENSIKTEN MED MENNESKEKROPPEN:

"Det er knapt nok nødvendig å si at siden den fromme Brahmin og kongelige vismenn (rajarshi) når frelse, bør du også gi avkall på denne elendige, flyktige, dødelige kropp og alltid tilbe meg."

9/33

"Selv om du ikke eier penger og komfort som det er vanskelig å skaffe seg, bør du tilbe meg mens du er i menneskekroppen. Retten til å tilbe på denne måten er gitt alle som er i en menneskekropp."

3. DET FINNES BARE TO SLAGS MENNESKER:

"I verden, O'Parth, finnes det to slags vesener, den fromme, som jeg allerede lenge har dvelt ved, og den djevleske som du nå skal få høre om av meg."

16/6

'Deva' (guddommelig) hvor hjertet er dominert av edle trekk, og 'Asura' (djevlesk) hvor onde trekk dominerer hjertene. I hele denne skapningen finnes det ingen andre slags menneskevesener.

4. OPPFYLLELSE AV ALLE ØNSKER GJENNOM GUD:

"Mennesker som gjør fromme gjerninger som gleder de tre Vedaer, som har smakt nektar og frigjort seg fra synd som higer etter himmelsk eksistens ved å tilbe meg gjennom yagya, kommer til himmelen (Indralok) og nyter gudelige gleder som belønning for sine dydige handlinger."

9/20

"Ved å tilbe meg aspirerer mennesker til himmelen, og jeg gir dem den. Derfor kan alt lett nås gjennom Det øverste vesens nåde."

5. FJERNING AV ALL SYND VED Å SØKE TILFLUKT I DET ØVERSTE VESEN:

”Selv om du er den mest grufulle synder, vil kunnskapens ark føre deg trygt over all ondskap.” 4/36

Selv den verste synder kan uten tvil få adgang til Det øverste vesen ved å benytte visdommens båt.

6. KUNNSKAP:

”I konstant ro er bevisstheten som kalles adhyatmya og sansing av Den øverste ånd som er slutten på virkeliggjøringen av sannhet, er all kunnskap, og alt som er imot, er uvitenhet. 13/11

Troskap mot Den øverste sjels visdom og direkte oppfatning av den evige visdom som er manifesteringen av Den øverste sjel, utgjør bestanddelene i virkelig visdom. Alt annet enn dette er uvitenhet. Direkte sansning av Gud er visdom.”

7. ALLE HAR RETT TIL Å TILBE:

”Selv om et menneske med det mest fordervete liv tilber meg uopphørlig, er han verdig til å bli oppfattet som en helgen fordi han er et menneske med sann besluttsomhet. Etter kort tid blir han from og vinner evig fred, og dermed, O sønn av Kunti, bør du vite hinsides enhver tvil at min tilbeder aldri blir ødelagt. 9/30-31

”Også en stor synder som tilber meg målbevisst, skal bli forvandlet til en edel sjel og vil oppnå evig, indre fred. Derfor er en edel sjel den som har hengitt seg til Det øverste vesen.

8. EVIG SÆD PÅ GUDDOMMELIG VEI:

”Siden uselviske handlinger verken sliter ut sæden som var dens opphav eller har noen ugunstige virkninger, vil til og med en delvis overholdelse av dharm frigjøre fra den forferdelige redsel (i gjentatt fødsel og død). 2/40

Selv beskjedne handlinger utført med selvrealisering som siktemål skal opphøye den søkende fra den fryktelig redsel for fødsel og død-sykluser.

9. DET ØVERSTE VESENS TILHOLDSSTED:

”Gud driver fram alle levende ting som er utstyrt med et legeme som bare er en konstruksjon av hans maya, O Arjun, og venter i alle veseners hjerte. Søk tilflukt av hele ditt hjerte, O Bharat, slik at Gud ved sin nåde gir deg hvile og evig, endelig lykksalighet. 18/61-62

Gud har tilhold i hjertet til alle levende vesener. Derfor må man overgi seg totalt til Det øverste vesen med fullstendig løsrivelse. Ved Hans medfølelse skal man oppnå den endelige lykksalighet.

10. YAGYA:

”Men andre yogier tilbyr deres sansers funksjoner og virkemåtene til deres livsånde til yogilden (selvkontroll) som nøres opp av kunnskap. Noen tilbyr en forklaring på inhalasjon, men andre praktiserer uforstyrrelig åndedrett ved å regulere inn- og utpusting. 4/27,29

Alle sanseorganenes aktiviteter og mental uro tilbys som offer til sjelen som opplyses av visdom og når fram til yogilden. De som mediterer om jeget, ofrer den livgivende luft til apan og likeledes apan til pran. En yogi går enda høyere enn dette, holder tilbake alle livskrefter og søker tilflukt i regulering av åndedrettet (pranayam). Prosedyren knyttet til en slik praksis er yagya. Å utføre denne handlingen er ”forordnet handling”, det vil si Karm.

11. UTØVER AV YAGYA:

”Som det beste av Kuru når yogiene som har smakt nektaren som strømmer fra Den øverste Gud, men hvordan kan menneskenes neste liv uten yagya være lykkelig når også deres liv i denne verden er trøstesløst?” 4/31

For menneskene som ikke har yagyas holdning, er det svært vanskelig å oppnå menneskeform i sjelevandringens eksistens. Derfor har alle i en menneskekropp rett til å utføre tilbedende meditasjon (yagya).

12. GUD KAN SES:

"O Arjun, mektige bevæpnede, en tilbeder kan kjenne denne min form direkte, tilegne seg dens essens og til og med bli ett med den ved en total og avsvergende hengivenhet."

11/54

Det er lett å se Ham ansikt til ansikt, kjenne Ham og til og med få adgang til Ham gjennom intens fromhet.

"Bare en seer oppfatter sjelen som et under, en annen beskriver den som et under og atter en annen hører den som et under samtidig som det er noen som hører den, men likevel ikke kjenner ham.

2/29

En opplyst vismann kunne oppfatte denne sjelen som et sjeldent under. Dette er direkte persepsjon.

13. SJELLEN ER EVIG OG SANN:

"Jeget som ikke kan gjennombores eller brennes eller fuktes eller blekne, er uforstyrret, altgjennomtrengende, konstant, ubevegelig og evig."

2/24

Bare sjelen er sann. Bare sjelen er evig.

14. SKAPEREN OG ALLE HANS SKAPNINGER ER DØDELIGE:

"Alle ord fra Brahmlok og senere har, O Arjun, en tilbakevendende karakter, men O sønn av Kunti, sjelen som realiserer meg blir ikke født igjen."

8/16

Brahma (skaperen) og hans skapninger, djevler og demoner, er fulle av sorg, flyktige og dødelige.

15. TILBEDELSE AV ANDRE GUDER:

"Drevet av sin naturs egenskaper vil de som faller fra kunnskap, begjære verdslige gleder og som en etterligning av rådende vaner, tilbe andre guder i stedet for en enkelt Gud."

7/20

De som har mistet sitt intellekt gjennom verdslig behag, vil være tåpelig nok til å tilbe andre guder enn Det øverste vesen.

”Selv om også begjærlige tilbedende egentlig tilber meg når de tilber andre guder, er deres tilbedelse i strid med forordnete bestemmelser og derfor preget av uvitenhet.”

De som tilber andre guder, tilber Det øverste vesen under innflytelse av uvitenhet, og deres anstrengelser er forgjeves.

”Merk deg at de som utsetter seg selv for forferdelig ydmykelse uten åndelig godkjenning og som er befengt med hykleri og arroganse ved siden av begjær, følelsesmessig tilknytning og maktbrynde og som sliter ut ikke bare elementene som utgjør kroppen deres, men også meg som har tilhold i sjelen deres, er uvitende mennesker med en ond legning.” 17/5-6

Også dydige mennesker har en tendens til å tilbe andre guder. Men du skal vite at slike mennesker også er djevlelike i sin natur.

16. DE UVERDIGE:

De som, etter å ha sviktet den foreskrevne måten å utføre yagya på og som legger seg til framgangsmåter uten åndelig godkjenning, er grusomme, syndige og uverdige blant menneskene.

17. FORESKREVNE PROSEDYRER:

”Han som forlater kroppen ved å intonere OM, som er Gud i ord, og husker meg, når frelse.” 8/13

Intoneringen av OM, som er synonymt med evig Brahm, husker bare Det ene øverste vesen, og tilbedende meditasjon er den opplyste vismanns veileder.

18. SKRIFTEN:

”Slik har jeg instruert deg, du syndfrie, i den mest subtile av all kunnskap fordi, O Bharat, ved å kjenne dens kjerne får en mann visdom og utfører alle sine oppgaver.” 15/20

GEETA ER SKRIFTEN

"Skriften er autoriteten om det som bør og ikke bør gjøres, og nå har du lært at du kan handle ifølge bestemmelsene som er nedlagt i skriften." 16/24

Skriften er bare et grunnlag for å fatte perfekte beslutninger om å utføre eller unngå plikt. Derfor bør man opptre som det foreskrives i Geeta.

19. DHARM:

"Sørg ikke, for jeg skal frigjøre deg fra alle synder hvis du kaster vrak på alle forpliktelser (dharm) og søker tilflukt i meg alene." 18/66

Etter å ha gitt opp alle de forvirrende oppturer og nedturer og fortolkninger (han som skal ta tilflukt i meg, skal fullstendig overgi seg til Det eneste, øverste vesen), er den foreskrevne handling for å oppnå ultimat lykksalighet den egentlige handlemåten til dharm (2/40), og selv den mest nedrige som gjør dette, er verdig til å bli betraktet som en helgen (9/30).

20. OPPFYLLELSENS STED:

"For jeg er den i hvem den evige Gud, udødelig liv, den uutslettelige dharm og den ultimate lykksalighet, alle underkaster seg." 14/27

"Han er boligen til den udødelige Gud, evigvarende liv, evig dharm og den uplettede, rene gleden ved å nå det øverste mål." Med andre ord, en Gud-orientert helgen, en opplyst guru er denne lykksalighet personifisert.

(DEN SANNE KJERNE I ALLE RELIGIONER I VERDEN ER EKKOER AV GEETA)

FORORD

Det ser ikke ut til å være behov for noen ytterligere utredning om Geeta. Hundrevis av kommentarer, av dem er over 50 skrevet på sanskrit, er hittil blitt forsøkt. Men selv om det finnes mengder av fortolkninger, har de et felles grunnlag – Geeta, som er bare én. Hva er så grunnen til alle disse ulike oppfatningene og kontroversene når Yogeshwar Krishns budskap nødvendigvis har vært bare ett? Forkynneren taler riktignok om en sannhet som bare er én, men hvis det er ti lyttere, oppfatter de meningen hans på ti forskjellige måter. Vår forståelse av det som er blitt sagt, bestemmes av i hvilken grad vi domineres av én av de tre naturlige egenskapene, nemlig sattwa (moralsk dyd og godhet), rajas (lidenskap og moralsk blindhet) og tamas (uvitenhet og mørke). Vi kan ikke forstå ut over begrensningene som ligger i disse egenskapene. Derfor er det logisk at det vil være diskusjoner om betydningen av Geeta – ”Herrens sang”.

Mennesker blir offer for tvil, ikke bare fordi det er mange forskjellige synspunkter på et gitt tema, men også på grunn av det faktum at det samme prinsipp ofte blir artikulert på ulike måter og fasonger til forskjellige tider. Ganske mange kommentarer til Geeta har et anstrøk av sannhet, men selv om én av dem – også en presis og korrekt fortolkning – settes opp mot tusen andre fortolkninger, er det nesten umulig å ta den for det den er. Å identifisere sannheten er en byrdefull oppgave, for også falskhet kan iføre seg sannhetens gevanter. Samtlige framstillinger av Geeta påstår at de representerer sannheten selv om de ikke har det minste grunn av den. I motsetning til dette har ganske mange fortolkere klart å komme fram til denne sannheten, men av en rekke årsaker ble de hindret i å la den komme til uttrykk offentlig.

Den altfor utbredte og manglende evnen til å komme fram til meningsinnholdet i Geeta i dens rette perspektiv kan tilskrives det faktum at Krishn var en yogi, en opplyst vismann. Bare en annen

stor og fortjent sjel med kunnskap og dømmekraft, som gradvis har nådd det ytterste åndelige mål som Krishn har talt utførlig om, kan erkjenne og avdekke den egentlige hensikt med Yogeshwar når han forkynte for sin venn og elev Arjun. Det man har i sinnet, kan ikke helt ut uttrykkes med ord. Noe av det meddeles med ansiktsuttrykk og håndbevegelser og også med det som kalles talende taushet, men resten som ikke kan uttrykkes, er noe dynamisk, og de som søker, kan bare få kjennskap til det ved handling og ved å snu letingens vei. Bare en annen vismann som selv har gått veien og nådd fram til Krishns sublimе tilstand, kan vite hva Geetas budskap egentlig er. I stedet for bare å gjengi linjer fra skriften kan han kjenne til og vise dens hensikt og betydning, for Krishns innsikt og sansninger er også hans innsikt og sansninger. Siden han selv er en seer, kan han ikke bare vise essensen, men også vekke den til live hos andre og til og med tilskynde dem og sette dem i stand til å ta fatt på veien som fører til den.

Min edle lærer og veileder, den mest ærverdige paramhans Parmanand Ji Maharaj, var en vismann som hadde oppnådd dette; og Yatharth Geeta er ingenting annet enn en samling av meningsinnholdet som forfatteren hentet fra ytringer og indre tilskyndelser fra læreren hans. Ingenting av det du vil finne i denne framstillingen, tilhører meg. Og dette meningsinnholdet, som leseren snart skal få se, bærer i seg et dynamisk, handlingsorientert prinsipp som må tas imot og personlig gjennomgås av alle som har slått inn på veien til åndelig søken og fullendelse. Så lenge han er fjernet fra den, har han åpenbart ikke lagt ut på veien til tilbedelse og meditasjon, men streifer ennå om i en labyrint av livløse stereotyper. Vi må altså søke tilflukt til en vismann – en sjel som har oppnådd det høyeste – for det er dette Krishn har anbefalt. Han innrømmer klart og utvetydig at sannheten han vil avdekke, har også vært kjent for og blitt lovprist av andre vismenn. Ikke en eneste gang påstår han at bare han er klar over denne sannheten eller at bare han kan avdekke den. Tvert imot oppmoder han tilbedere om å søke tilflukt hos en seer og tilegne seg kunnskap fra ham ved å sørge for hans behov på en naiv og troskyldig måte. Krishn har altså bare forkynt sannhetene som også er blitt oppdaget og bevitnet av andre vismenn som har nådd sann fullkommenhet.

Språket, sanskrit, som Geeta er framstilt i, er både enkelt og klart. Hvis vi bare gjør tålmodig og omhyggelig bruk av syntaksen og ordenes etymologi, kan vi forstå mesteparten av Geeta selv. Men vanskeligheten består i at vi ikke er tilbøyelig til å akseptere hva disse ordene egentlig betyr. Vi kan ta et eksempel. Krishn har erklært utvetydig at sann handling er et yagya-anliggende. Men likevel fortsetter vi å hevde at alle de verdslige virksomheter som menneskene er opptatt av, er handling. Krishn setter søkelyset på den sanne yagya-natur og sier at mens mange yogi gjennomfører den med pran (innpust) til apan (utpust), er det likevel mange andre som regulerer både pran og apan for å oppnå perfekt opphøyd pust (pranayam). Mange vismenn overlater sine sansers tilbøyelighet til selvbeherskelsens hellige ild. Dermed heter det at yagya er åndedrettskontemplasjonen ved pran og apan. Det er dette forfatteren av Geeta har nedtegnet. Men til tross for dette holder vi fast ved at intoning av swaha, kasting av byggkorn, oljeholdige frø og smør på alterilden, er yagya. Ikke noe slikt som dette er blitt foreslått av Yogeshwar Krishn.

Hvordan skal man forklare denne utbredte manglende evnen til å forstå den egentlige meningen med Geeta? Etter mye grubling har vi bare kommet fram til syntaksens ytre ramme. Hvorfor er det slik at vi ikke når fram til sannheten? Det er et faktum at ved sin fødsel og oppvekst arver en mann det fedrene har etterlatt seg av bolig, firma, land og eiendom, rang og ære, kveg og andre husdyr og i våre dager til og med maskiner og hjelpemidler. På nøyaktig samme måte arver han visse skikker, tradisjoner og måter å tilbe på: den onde arven til samtlige 330 millioner hinduguder og gudinner som ble identifisert og katalogisert for lenge siden foruten de utallige forskjellige formene av dem over hele verden. Når et barn vokser opp, observerer han foreldrenes, brødrenes, søstrenes og naboenes måte å tilbe på. Hans families tro, ritualer og seremonier blir på denne måten etset inn i sinnet hans. Hvis hans arv er tilbedelse av en gudinne, sier han bare fram navnet til denne gudinnen. Hvis hans farsarv er tilbedelse av spøkelser og ånder, kan han bare gjenta navnene på disse spøkelsene og åndene i det uendelige.

Derfor er det slik at mens noen av oss er knyttet til Shiv, er andre tilhengere av Krishn og atter andre holder seg til andre guddommer. Det er ikke opp til oss å dømme dem.

Hvis slike villedete mennesker får et gunstig, hellig verk som Geeta, klarer de ikke å verdsette dets virkelige verdi. Det er mulig for et menneske å oppgi de materielle eiendelene han har arvet, men han kan ikke kvitte seg med arvede tradisjoner og trosoppfatninger. Han kan gi avkall på materielle eiendeler som er hans arv og distansere seg fra dem, men også da er han ustanselig fylt av tanker, oppfatninger og vaner som er uutslettelig etset inn i hans hjerte og sinn. Han kan tross alt ikke kutte av seg hodet. Det er av denne grunn vi også fortolker Geeta i lys av våre nedarvede oppfatninger, skikker og måter å tilbe på. Hvis skriften er i harmoni med dem og det ikke finnes noen motsigelse mellom de to, innrømmer vi det sannhet. Men vi forandrer det ikke for at det skal passe oss hvis dette ikke er tilfellet. Er det derfor forbausende at vi så ofte ikke forstår den mystiske kunnskap i Geeta? Denne hemmeligheten fortsetter å være uutgrunnelig. Vismenn og edle lærere som har kjent Jeget og sitt slektskap med Den øverste ånd, kjenner på den annen side sannheten som Geeta rommer. Bare de er kvalifisert til å si det Geeta proklamerer. Men for andre fortsetter det å være en hemmelighet som de best kan finne ut av ved å sitte som seriøse elever hos en bevissthetens vismann. Denne erkjennelsesmåten er gjentatte ganger blitt understreket av Krishn.

Geeta er ikke en hellig bok som tilhører et individ, en kaste, gruppe, skole, sekt, nasjon eller tid. Det er snarere et skrift for hele verden og for alle tider. Det er for alle, for alle nasjoner, alle raser og for alle menn og kvinner uansett deres åndelige nivå og kapasitet. Men uansett bør ikke andres oppfatninger være grunnlag for en avgjørelse som har direkte betydning for ens eksistens. Krishn sier i siste kapittel av Geeta at bare å høre den mystiske kunnskap, er gagnlig. Men etter at en sökende på denne måten har lært det av en dyktig lærer, har han behov for å praktisere det og innlemme det i sin egen livsførsel og erfaring. Dette nødvendiggjør at vi nærmer oss Geeta etter at vi har frigjort oss fra alle fordommer og forutfattede oppfatninger. Og da vil vi virkelig erkjenne at dette er en kilde til lys.

Å betrakte Geeta som bare en hellig bok er ikke nok. En bok er i beste fall et veiskilt som leder leserne til kunnskap. Det er sagt at den som har kjent Geetas sannhet er en kjenner av Ved – som bokstavelig talt betyr kunnskap om Gud. I Upanishad Brihadaranyak

strukturene er ikke tilstrekkelig til å fatte sannheten som ligger i vismannens ytringer. Bare søkeren som har oppnådd en ikke-persons tilstand ved faktisk å gå den handlingsorienterte vei til åndelig oppfyllelse og med et ego som er oppløst i Gud, kan forstå dens skjulte mening.

Selv om Ved i bunn og grunn er upersonlig, består den av ytringene til hundre eller hundre og femti vismenn. Men når de samme ytringene skrives ned av andre, får de et anstrøk av regler for samfunnsorden og organisering. Siden disse reglene etter all sannsynlighet har kommet fra menn med sanne ferdigheter og visdom, har menneskene en tendens til å følge disse reglene selv om de kanskje ikke har noe å gjøre med dharm-oppfyllelsen i ens iboende åndelige forpliktelse. I vår tid ser vi hvordan ubetydelige snyltere får gjort sitt arbeid ved å late som de har nære forbindelser med maktmennesker mens de egentlig er ukjente for dem. På samme måten gjemmer de som setter opp regler for sosial atferd seg bak vismenn og utnytter deres ærverdige navn for å skaffe seg et utkomme. Det samme har skjedd med Ved. Men heldigvis, det som kan bedømmes til å være essensen i Ved – de guddommelige avsløringer til helgener og seere som levde tusenvis av år tidligere – oppbevares i Upanishad. Disse meditasjonene er verken dogmer eller teologi, men dreier seg om direkte, overveldende religiøse opplevelser midt i livet og forteller om innsikt i de evige sannheter. De forenes av letingen etter naturens sanne realiteter, og gjennom denne letingen gir de glimt av sjelens sublimе tilstander. Og Geeta er en abstraksjon av denne essensen som Upanishad rommer. Eller, som det også kan uttrykkes, Geeta er innbegrepet av den udødelige substans som Upanishad har pisket opp fra Veds himmelske poesi.

Alle vismenn som har nådd virkeligheten, er også en legemliggjørelse av dette innbegrepet. Og i alle deler av verden er en samling av hans ytringer kjent som skriften. Like fullt insisterer dogmatikere og blinde tilhengere av troen på at denne eller hin hellige bok er et oppbevaringssted for sannheten. Det finnes mennesker som sier at Koranen er en åpenbaring av sannheten og at dens visjonære opplevelse ikke kan oppleves igjen. Det finnes andre som framhever at ingen kan komme til himmelen uten å forankre sin tro i Jesus Kristus, Guds ene sønn. Vi hører ofte at folk

gått nesten helt tapt i dag, utgjør Geetas hovedattraksjon. Siden leserne vil møte dem om og om igjen i Yatharth Geeta, gis korte definisjoner av disse uttrykkene i det følgende:

KRISHN?	... Han var en Yogeshwar, en kyndig i yog og en dyktig lærer.
SANNHET?	... Jeget eller sjelen er sann.
SANATAN?	... Ordet betyr "evig". Sjelen er evig. Gud er evig
SANATAN DHARM?	... Er livsførselen som forener med Gud.
WAR?	... "War" er konflikten mellom den guddommelige rikdom og den djevelske horde som representerer de to atskilte, motstridende impulser i hjerte og sinn. Dens endelige konsekvens er tilintetgjørelse av begge.
KSHETR?	... Ordet betyr "sfære". Sfæren hvor den nevnte war utkjempes, er menneskekroppen, en sammensetning av sinn og sanser.
GYAN?	... Ordet betyr "kunnskap, dømmekraft." Direkte sansing av Gud er kunnskap.
YOG?	... Oppnåelse av Den øverste ånd som er hinsides jordisk tilknytning og frastøting er yog.
GYANYOG?	... Kunnskapens og skjønnsomhetens vei.

	urettferdige. Drevet av sine medfødte tilbøyeligheter vil de stige eller synke.
GUDER?	... Guder betegner det kollektive legeme med dydige impulser som har bolig i hjertet og som gjør det mulig for sjelen å nå det sublime i den øverste Gud.
AVATAR?	... Ordet betyr "inkarnasjon." Denne inkarnasjonen blir alltid værende inne i menneskets hjerte, aldri utenfor.
VIRAT DARSHAN?	... Uttrykket kan oversettes med "visjon av den allestedsnærværende." Det er en Gudgitt intuisjon i en vismanns hjerte som bare kan sanses når Det øverste vesen står som en visjon inne i tilbederen.
DEN HØYAKTEDE GUD?	... Det øverste mål. Bare den transcendentale Gud egner seg for tilbedelse. Stedet man skal lete etter ham, er hjertet, og Han kan bare bli realisert gjennom mediet vismenn (dyktige lærere) som har nådd den ikke-manifesterte tilstand.

For å forstå Krishns form må man lese fram til Kapittel 3, og når man er kommet til Kapittel 13, vil det være klart at Krishn var en dyktig vismann (yogi). Virkeligheten som avdekkes i Geeta får man vite av Kapittel 2 som viser hvordan "evig" og "sannhet" er substitutter. Men disse begrepene behandles gjennom hele boken.

erobring aldri er av permanent karakter. Geetas krig er sammenstøtet mellom iboende egenskaper og tilbøyeligheter. Den symbolske framstillingen av dette som en "krig", er en hevdvunnen litterær tradisjon. Det som Geeta portretterer som en krig mellom Dharmkshetr og Kurukshetr, mellom fromhetens rikdom og ugudelighetens opphopning, mellom rettferdighet og urettferdighet, er ikke forskjellig fra de vediske kamper mellom Indr og Vrit, mellom bevissthet og uvitenhet, eller den puraniske strid mellom guder og demoner, eller kampene mellom Ram og Ravan og mellom Kaurav og Pandav i de store indiske eposene Ramayan og Mahabharat.

Hvor er slagmarken der denne "krigen" blir utkjempet? Dharmkshetr og Kurukshetr i Geeta er ikke geografiske lokaliteter.

Som Geetas poet har fått Krishn til å avsløre seg for Arjun, er den fysiske menneskekroppen i seg selv sfæren – stedet på Jorden – der den sådde sæd av det gode og onde spirer som sanskar. De ti sanseorganene, sinn, intellekt, følsomhet, ego, de fem primære substanser og de tre naturfødte egenskapene sies å være egenskaper ved hele denne sfæren. Mennesket presses hjelpeløst av de tre egenskapene – sattwa, rajas og tamas – og tvinges til å handle. Han kan ikke overleve et øyeblikk uten å handle. Kurukshetr er sfæren der vi i uminnelige tider har gjentatt fødsel, gjentatt død og gjentatt unnfangelse i mors liv. Når den søkende, takket være en edel lærer, tar fatt på den sanne tilbedelsen og meditasjonens vei og gradvis begynner å nærme seg Det øverste vesen med den mest sublimе dharm, blir Kurukshetr (handlingsfære) omdannet til Dharmkshetr (den rettferdige sfære).

I denne menneskekroppen, i sinnet og i de innerste tankene og følelsene, har det alltid vært to klart atskilte, opprinnelige tendenser, det guddommelige og det djevelske. Pandu, bildet på dyd, og Kunti, uttrykket for pliktoppfyllende atferd, er deler av den guddommelige skatt. Før oppvåkningen av rettferdigheten i menneskets hjerte, oppfatter han med sin mangelfulle forstand alt han gjør som en forpliktelse. Men i virkeligheten er han ikke i stand til å gjøre det som er verdifullt fordi det ikke kan finnes noen bevissthet om det som er det virkelig forpliktende uten at det er til stede moralsk dyd og godhet. Karn, som hele livet kjemper mot Pandav, er Kuntis eneste ervervelse før hun blir viet til Pandu. Og den mest formidable

oppfatte naturen som virkelig og dermed påvirker hans degradering til fødsel i lavere former, men den andre overbeviser ham om virkeligheten og den altgjennomtrengende dominans til Det øverste vesen og sørger dermed for adgang til ham. Når den søkende finner hvile i en vismann som har fattet essensen, foregår det en gradvis, med jevn stigning til dydige impulser på den ene siden, mens det på den andre foregår en nedbryting av onde impulser. Når det ikke er igjen noe onde og sinnet er under perfekt kontroll, opphører også det kontrollerte sinn, og det er ikke lenger behov for den guddommelige skatt. Arjun har visjonen om at i forfølgelsen av Kaurav-hæren, kaster også Pandav-krigerne seg inn i munnen på Den allestedsnærværende og blir tilintetgjort. Til og med fromme impulser blir på denne måten oppløst med endelig oppnåelse og den ultimate konsekvens framstår. Hvis den dyktige vismann påtar seg noe oppdrag etter denne endelige oppløsningen, er det for å veilede og lære mindre heldige medmennesker og elever.

Med sikte på forbedring av verden har vismenn utarbeidet konkrete, håndgripelige metaforer som står for subtile abstraksjoner. På denne måten er alle karakterer i Geeta symbolske metaforer for formløse, ikke-manifesterte tilbøyeligheter og evner. Mellom 30 og 40 karakterer er nevnt i det første kapitlet, og halvparten av dem representerer fromhetskrefter, mens de andre står for ugudelige krefter. Den første halvparten er Pandav, mens de andre tilhører Kaurav-leiren. Omkring et halvt dusin av disse karakterene omtales i forbindelse med Arjuns visjon om den altgjennomtrengende Gud. Bortsett fra disse to kapitlene nevnes ikke disse karakterene noe annet sted i Geeta. Av dem er det bare Arjun som finnes hos Yogeshwar Krishn fra begynnelse til slutt. Og også denne Arjun er, som vi snart skal se, ingenting annet enn en type. I stedet for å være et tredimensjonalt individ, er han typen på hengiven tilbedelse.

I utgangspunktet er Arjun sterkt opprørt over utsiktene til å miste det som han feilaktig oppfatter som den tidløse og evige dharm i sin familie. Med Yogeshwar påpeker for ham at sorg og ubeslutsomhet er resultater av uvitenhet, for sjelen alene er evig og uutslettelig. Kroppen er forgjengelig, og Arjun formaner til kamp fordi det er slik. Men det går ikke fram av Krishns formaning om Arjun skal drepe Kaurav alene. Hvis han må ødelegge kropp, er heller ikke Pandav fysiske vesener? Står ikke Arjuns slektninger på

var Den øverste ånds visjon ment for Arjun alene, og Geeta er åpenbart ikke til noen nytte for oss. Men har ikke Sanjay den samme visjonen som Arjun? Og har ikke Krishn forsikret tidligere at mange vismenn som er opplyst og forløst av kunnskapens yagya, er velsignet med en direkte sansing av ham? Hva er det Yogeshwar Krishn vil meddele? Arjun er personifiseringen av hengivelse, og dette er følelser som hele menneskeheten har felles. Ikke noe menneske som er blottet for disse følelsene har sett den ettertraktede Gud. Og ikke noe menneske som er blottet for disse følelsene, kan se ham i framtiden. Med Goswami Tulsidas' ord kan ikke Ram realiseres uten kjærlig tro uansett endeløse resitasjoner, yog og oppgivelse. Arjun er altså en symbolsk skikkelse. Når det er slik, vil det være klokest av oss å legge Geeta til side, for i så fall hadde bare Arjun rett til å sanse Gud.

I slutten av det samme kapitlet (11) forsikrer Krishn sin venn og hengivne elev: "O Arjun, fienders svøpe, en tilbeder kan kjenne denne min form direkte, nå fram til dens kjerne og til og med bli ett med den med total og usvikelig hengivenhet." "Bevisst tilbedelse" er bare et annet uttrykk for "øm hengivelse." Og det er et særkjenne for Arjun. Han er også et symbol på søken. En avatar er også symbolsk, og det er også alle de andre karakterene i Geeta slik at vi i den store Kurukshetr-krigen kan se "Sjelens slagmark."

Uansett om det fantes faktiske historiske personligheter som Arjun og Krishn, og om det har forekommet noen krig kalt Mahabharat, er Geeta på ingen måte en framstilling av fysisk krig. På randen til denne historiske krigen, var det ikke hans hær, men Arjun som skalv. Hæren sto klar til å kjempe. Innebærer ikke dette at ved å forkynne for Arjun, hadde Krishn tildelt sin elskede venn og elev evnen til å være sin hær verdig? Det er faktisk slik at hele den åndelige fullendelse ikke kan nedtegnes svart på hvitt. Selv etter at man har gjennomgått Geeta mange ganger, er det like fullt nødvendig å gå den vei til Gudrealisering som Herren har staket ut. Dette er nødvendigheten, og det er dette Yatharth Geeta dreier seg om.

Shree Gurupurnima

24. juli 1983

Swami Adgadanand